

1687

Katholik

I.

Mog. St. Dr.

P

Laur Zwycięzy wybił Głos zwyciężonych z Orakowa, a tu
rekiego na polski język prze-
tłumaczony.

r. 1788.

~~POËTAE POLON.~~~~N. 61.~~

G

z

LAUR
ZWYCIĘZCY,
CZYLI
GŁOS ZWYCIĘŻONYCH
Z OCZAKOWA,

z Tureckiego na Polski język przetłumaczony.

BIBLIOTH. UNIV.

JAGELLONICAE

1687 I

L A U R
D L A
Z W Y C I Ę Ż C Y.
~~~~~
G Ł O S D Z I A T W Y.

TA TO! Mammo! ratuycie; iakaż nasza
wina?

Rzuń nas, palą, morduią; o! BOŻE ko-
chany!

Ach! zastoń! oto., płynie.. Imię P.....a.

Łodzia dąży w krwi do nas, rozdierając
rany.

Święte natury dzieło: na toś przeznaczyło
Życie ludzkie na świecie? na katownię, mg-
ki?

By frogie okrucieństwo w moc Prawa broiło?
Człowiek głuchy: Ty BOŻE! przyim osta-
tnie ięki.

G Ł O S   M A T E K.

O! z iakichże wnętrzości zwycięzca zrodzony!

Pewnie z wściekłej wilczycy na krew dygoczącej?

Symu żarłoczney Matki! Ty! z iadu splotzony,

Sprowadź nas z drogi spiekłą krwią naszą
sączącej.

Ty Ziio napużyła, z pałwy z mordow
ławna,

Wszak umiesz w krwi pluśkać się? pokaż
mego syna

Wyprutego z wnętrzości? Co za zbrodnia iawna!

Powiedz? iakaż być może niemowlęcia
wina?

Te Dziecko, co powietrzem wnetrznym Ma-
tki żyło,

Co mu Naywyższa Istność życie przerna-
czała,

Cóż Tyranie okrutny Tobie zawiniło?

Że Twa ręka mordercza, duch mu ode-
brała.

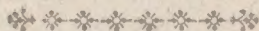
Czymże strapiona Matka ciężą zatrudniona
Pilnując biedną Działwę, kiedy wykroczyła?
Ostrym Twoim Bagnetem na wkroś przebo-
dzona,

Wraz z niemowlem niewinnym życie utraciła.

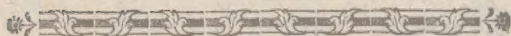
O BOŻE! Ty nasz Panie! niech Ciebie obru-
szą

Echo wrzaskliwe Matki, a ięk niemowlęcia,
Niech w tych żyłach Tyrańskich, krew do szczę-
tu zfuszą,

Zgiń zbrodniarzu szkaradny, z Boskiego wy-
klęcia.

GŁOS ROLNIKOW.

ROZDARTA Twa paszczęka, połknęła tę
ziemie,

Którą praca rąk naszych pilnie wyrabiała
Na żywność naszej Działwy, i na nasze Ple-
mie,

Chciwość nienasycona wszystko nam zabra-
ła.

Wydarłeś naszą własność, Tyranie okru-
tny,

Krwawo zapracowane tej ziemi zagony,
Naszym zaś dobrem zbojcom stałeś się rozrzu-
tny,

Dając im za męczarnię naszych zbiorów plo-
ny,

Naywyższy Stworca broni cudzą własność
gwałcić,

Natura zaś wzdręga się od morderstw Tyrań-
skich,

Będziesz pewnie plugawą Twoją czynność
kształcić,

Że Prawo ludzkie każe słuchać wskazów Pań-
skich.

Czyli Pan Twój jest wyższy nad samego Boga,
Którego Istność wielka każe czeić bliźniego,
W tak ślepym posłuszeństwie nie wzięłaś cię
trwoga,

Żebyś gwałcił, zabił człowieka niewinne-
go?

Jeśli Twój Pan właściciel kilkuset mil zie-
mi,

Zagona nie odstąpi, więcej co raz pragnie,
A zbiorcy nasze nędzne dla Żon, Działwy, Ple-
mi,

W Twym ręku miecz zostrzyły, żebyś ie
wziół snadnie.

Powiedz, że broniących się zabić musiałeś!

Któż w świecie na swe własne dobro nie jest
czuły?

Cóż za Prawo nasz wydrzeć, gdy nam nie nie
dałeś,

Lub dozwolić swym słabycom, by brały i
psuły.

Niewinna nasza Działwa, wierne nasze Żo-
ny

Jękły pod ostrym mieczem, którym rżnięto
głowy,

A wygnane wnętrze dla Twoicy Korony

Bardzo zwyciężki Wieniec, aby był goto-
wy.

A Tryumfalnym wozie w Bramy oświe-
cone

Wieżdząc będzie Zwycięzca czy Tygrys zia-
dliwy,

A krew spiekła niewinnych i Trupy zmęczo-
ne,

Przesyłać będą ucisk, ięk do Boga tkliwy.

Jeszcześ mąk Twych nie skończył, poczwaro
 obrzydła!

A już drgaśz zyzowatym okiem na Sąsiady,
 Zastawiłeś już w Poliszce zdradzieckie Twe
 śdła,

Aby w pień wyrzucić Szlachtę przez bunty i
 zdrady.

Już włazłeś jedną nogą do nabytey Śniły,
 Za wydarte pieniądze stałeś się iey Panem,
 Chcesz sypać buntownicze z rzezi tam mogi-
 ły,

Abyś był krain Królem, a zbóycow Hetma-
 nem.

Z nasienia wściekłych tworow poczwaro spłodzony,

Nie wkładaj na twą Panią i Ministrów wi-
 ny,

Ty będąc do Tyrana i wszech zdrad zrodzony,

Do tey to krwawey wojny znalazłeś przy-
 czyny.

O! nadęty żarłoku, chlupaczu krwi człowieka,
 Ziepaśz na sławę hardą, na Tygrysie męstwo,
 Oto masz Laur tej sławy, która Ciebie czeka.
 Zgiń Ty maro zjadliwa za Twoie zwyeig-
 stwo.

GŁOS STARCOW,
CZYLI
UBOGICH NĘDZARZOW.

BOŻE! Twoja Opatrzność nędzę przyna-
cając

Przez litościwe rządy jednak nas żywila,
A ręka skaleczała żywności zebrając,
Nie w jednym miłosiernym sercu zał ut-
kwila.

Ręce nasze skurzone, a nogi zdrętwiałe,
Nikommu z naszych ciżnich zał kodzić nie
mogły,

Ciała zaś wywędzone z starości zgrzybiałe
Chęć morderstwa wzniecały na znak mgłowa
podły.

Wpadłszy frogi Zwycięzca chciwy próżney
flawy.

Naszym wprzód żywicielom głowy pourzy-
nał,

A gdy małe spostrzegął ze krwi ich upławy,
Dzieci, Matki i Starców, w pień wszystkich
wycinał.

Jżeli nasz Mchomst, który jest Prorokiem,
Intenionem Pana Boga wszelkich morderstw
broni;

A Chrystus EÓG ich Prawy, czy swoim wy-
rokiem

Mógł dać Prawo? niech człowiek człowieka
krew roni.

Gdzież Prawa przyrodzone? Czcic Boga, bli-
źniego,

Natura w sobie czuje prawdy doskonałe
Tych Praw, które nam bronią bliźnim działać
złego,

Przecież Bogu, Prawu, naturze, czynicie
zakaść.

Wam to Wielcy Panowie tacy ludzie, iak
 my,
 Których los wyniosł w świecie na słońcie
 przemocy,
 Wszystko tłumaczyć woino, choć ubodzy zna-
 my
 Y sławy po krwi ludzkiej szukać tak, iak
 z procy,

Wasza moc Sądownicza, ciąć sby nam bie-
 dakom,
 A wam choćby najgorzszym, nie można nie
 mówić:
 Bogaćw wyniosłych w zbytki nie dacie żebra-
 kom,
 Owszem własności cudze myślicie iak złowić;

Oż to zbytek bogaćw tey dumy przyczyną,
 Że rozróżnia prawdziwą równość społeczeń-
 stwa,

Honor z tyranstwa, z rzeczy nie jest u was winą,
 Owszem futszy krwi wylew, większym zna-
 kiem męstwa.

W Pałacach marmurowych siedząc wafce
Bufla

W lustrach w złoto oprawnych, górnje Mi-
nistruią:

Że Sąsiedzka ta ziemia, żyzna, buyna, tłu-
sta,

Trzeba gwałtem odebrać, Panu zadyktuią.

At-ray na examity złotem haftowane,

Adamalzuki na ścianach, przeziera szufla-
dy

Pełne złota, kleynotow, z cudzych prac ze-
brane.

Malo tego: więc trzeba narzucić nakła-
dy.

Ozor cnotliwy bierze, bić się szczerze trze-
ba,

Za Wiargę, Wolność, Króla, Oyczyznę i
Prawo,

Lud biedny z swej prostory chcąc doysć prędczy
Nieba,

Dać podatek życie za nadgrodcę krwawą.

Podulzcznik i podobłebca, chciwy bogactw,
 sławy,

Nieczyste Praw ludzkości, prośń wmieścić
 siebie,

By waga Żuk lub Baławę, przez ten ślupień
 krwawy,

Gdy w pień wśród bliźnich wyrznie, i pręd-
 ko zagnębie.

Nosiątek z chat dymnych, gwałtem na plac
 pędzą

Rolników pracowitych, krew ich i czeladkę,
 Wyproszadzaią na raz, sucharami wędzą:

Błacie, palcie, rabujecie za Ojczyznę Ma-
 tkę.

Leci i biedny i splakany, od zimna zmrozo-
 ny.

Kościone z małej słabości, z ucisku przy-
 krego,

Stratowany, zabity, a ów skałeczony,

Nie wzdrygnie się Zwycięzca widoku ta-
 kiego.

Siedź

Siedzi On w swym Namiocie, głuchy na ich
ięki,

Ani go dotkną płacze, żałosne odgłosy,
Głodem morzy, nieczuły na okropne męki,
Ziada z Ostryg siekanki, a z Pomarańcz sosy.

Wglądniycie wy Bogacze, szczerze w wasze
czyny.

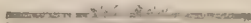
A nie żdziwi słyszana moc z Gminu rozru-
chow
Zapęd dumy ukorzyć; nie dacie przyczyny,
Gdy przytym od ubóstwa nie zatkacie słuchow.

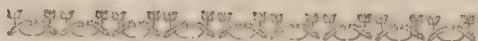
Wy! Królowie! wskrzyszacie w Narodach
nauki,

Przez was Rząd, co raz w świecie światło
górę bierze.

Niech ustają zabójstwa, ździeństwa, gwałty,
huki,

Bo z łask waszych poznacie człowiek, że nie
zwierze.

PRZYPISEK TŁUMACZA.

DOBIERAYCIE Ministrów, z cnoty nie z bogactwa,
 Zakładaycie Szpitale, dla kalek w Narodzie,
 Napędzaycie leniwych, z legowisk pruźniactwa
 Za cnotę, pracę, wierność, dać honor w nadgrodzie.

Tacy, gdy dostojenstwa osiągną cnotliwi,
 Żaden występki pośły nie pòydzie bezkar-
 nie,
 Czy Szlachcie, czy Mieszczanin, skoro są poczciwi,
 Cnocie czynić nadgrode, nie jest czynić mar-
 nie.

Szlachcicem się urodził, mam kawałek chleba.

Choć Szlachcie, lecz nie hardy, mówię za
Mieszczany.

Nie dla tego, bym co wziął, bo mi nie nie
trzeba,

Cnocie hołdować pragnę, wzgardzam harde
Pany.

W mey Ojczyźnie iednego Króla mam za
Pana,

Bo Oyciec umierał kochać go rozkazał,
Ostrzegł, innego nie czić złotego Bałwana,
Bobym krew Przodkow moich ohydnie za-
mazał.

Kazał przytym szanować człeka cnotliwe-
go.

Czy Szlachcica, czy Pana, czyli Mieszcza-
nina,

Wszystkich bez braku złączył; wyjąwszy głu-
piego,

Bo czy w Krześle, czy w Sklepie, zawsze
mieszczanina.

Rozum z cnotą złączony potrafi styrować,
Ton hoyny, dar przymiotow iest i w Miey-
skim stanie,
Stan zaś Kmieci z ciemnoty trzeba wprzod ra-
tować,
A w ten czas w mniejszych częściach puścić
w porównanie.

BIBLIOTE. UNIV.

JAGELLONICAE

ać,
Miey-

d ra-

uścić

Biblioteka Jagiellońska

stdr0030929

